

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Б., 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Ц. П.

при участието на секретаря И.С.Т.
като разглежда докладваното от Н. Ц. П. Административно наказателно дело
№ 20221810200026 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № ***/*** г., издадено от
арх. В.К. – началник на ***, гр. гр.С., с което на „***“ АД с ЕИК: ***, със
седалище и адрес на управление: гр.Б., с. З., ж.к. „***, представлявано от М.
И. К., участник в ДЗЗД „***-***“ с БУЛСТАТ ***, на основание чл. 237, ал.
1, т. 2, във вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство
на територията е наложено административно наказание – имуществена
санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 224, ал. 1, т. 5 от Закона за
устройство на територията – упражнява строителен надзор по време на
строителство без да е съставен протокол за строителна линия и ниво за
строежа.

Жалбоподателят „***“ АД, в депозираната жалба и в съдебно заседание,
чрез процесуалния си представител – юрк. К. З., с пълномощно по делото
/стр.14/, моли наказателното постановление да бъде изцяло отменено като
незаконосъобразно и необосновано – постановено в нарушение на
материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила.
Алтернативно, жалбоподателят, иска намаляване размера на наложеното
наказание до неговия законоустановен минимум, тъй като същото се явява
несправедливо по отношение на твърдяното нарушение, доколкото

последното е и първо по ред.

Въззиваемата страна, Началник на *** – гр.С., редовно призована, се представлява от юрк. Д.Г., с пълномощно /стр. 94/ и юрк. Д. П., с пълномощно по делото /стр. 113/, счита жалбата за изцяло неоснователна и моли да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно.

Съдът на базата на доказателствата приема за установено следното от фактическа страна:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 29.06.2021 г. е извършена проверка от служители на Р*** -Софийска област /инж. Т. Т. П. и инж. Й. Г. У. - главни инспектори при Р*** – Софийска област/ на строеж на път III–161 „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040, в участъка на територията на Софийска област от км 8+750 до км 33+040. При проверката е установено, че „***“ АД, участник в ДЗЗД „***-***“ и в качеството си на строител, съгласно Договорно споразумение с изх. № ***/**/*.*** г. и Допълнително споразумение с изх. № ***/*** г. е започнало и е извършвало предвидените, с Разрешение за строеж № *** г., строителни и монтажни работи без да е съставен протокол за открИ.е на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, и без да е заверена заповедна книга: разчиствани са банкети; демонтирани са еластични огради и частично са поставени стълбове на нови такива; в отделни участъци по цялото трасе е фрезована асфалтовата настилка; изпълнени са два броя нови водостоци Ø 100 см; изпълнени са насипи за уширение и обход с инертни материали и асфалт; оформени са нови канавки, частични облицовани; по всички мостови съоръжения се извършват СМР – премахване на връхна конструкция (асфалтова настилка и плоча); изпълняват се СМР за нова връхна конструкция върху стари устои (армировачни и бетонови работи); изпълняват се изцяло нови мостови съоръжения, вкл. с нови основи. За констатираните нарушения, от страна на инж. Т. Т. П. и инж. Й. Г. У. - главни инспектори при Р*** – Софийска област, е съставен констативен акт № *** г., а извършването на СМР е спряно със заповед № *** г. на Началника на Р*** С. област.

На дружество „***“ АД, участник в ДЗЗД „***-***“ в качеството му на строител на процесния обект, е съставен акт с изх. № *** г. за установяване на административно нарушение, при условията на чл. 40, ал 2 от ЗАНН, от

страна на инж. Й. Г. У. - главен инспектор при Р*** – Софийска област, връчен лично на представляващия дружеството на дата 03.08.2021 г. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение, но същото е преценено като неоснователно от административно-наказващия орган, поради което въз основа на процесния АУАН, е издадено и атакуваното наказателно постановление № ***/** г. от арх. В.К. - началник на ***-С.. С последното на жалбоподателя, за горното нарушение, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. Видно от документите по делото същото е връчено на представляващия на дружеството на дата 06.01.2022 г.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА :

Гореописаната фактическата обстановка е установена от съда след преценка на показанията на актосъставителя инж. Й. Г. У., св. С. Х. и св. инж. Т. Т. П., разпитани в съдебно заседание, както и изслушаната съдебно-техническа експертиза и разясненията на вещите лица в съдебно заседание. Съдът изцяло възприема и кредитира показанията на разпитаните свидетели, тъй като те се подкрепят от събраните писмени доказателства, представени от страните както следва: заверени копия на АУАН № *** г., НП № ***/** г., констативен акт № *** г., копие от покана изх. № ***г., копие от възражение № *** г., съобщение № *** г., снимков материал, заповед № *** г., разрешение за строеж № *** г., копия от Договорно споразумение с изх. № ***/**.*** г. и Допълнително споразумение с изх. № ***/** г., товарителница № ***, заверени копия от технически проект за основен ремонт и рехабилитация на път III–161 „Р. – Л. - Б.“, ведно с КСС, писмо с изх. № *** г., копие Протокол, обр. 2а от 05.07.2021 г. за открийе на строителна площадка, схема на извършен обход от проверка на 29.06.2021 г., ведно със снимков материал, експертиза от 15.07.2021г. към искане за продължаване на строителството, писмо с вх. № *** г., копия на договор № ***.*** г. и допълнително споразумение изх. № *** г. за строителен надзор, писмо с вх. № *** г. от ***; писмо с вх. № *** г. от ДЗЗД „***-***“, ведно с предложения за аварийен ремонт, писмо от проектанта на обекта и комплексен доклад на надзора на обекта.

Съдът приема, че въз основа на посочените доказателства се установяват всички факти, така както са посочени в изложената по-горе фактология. Тъй като същите са безпротиворечиви, подробното им обсъждане

е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, съгласно чл. 84 от ЗАНН, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи ОТ ПРАВНА СТРАНА:

По приложението на процесуалния закон: При разглеждане на дела по оспорени НП, районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът констатира – чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – чл. 222 от ЗУТ, в предвидения от закона ред и писмена форма. АУАН и НП са надлежно връчени на нарушителя. Спазени са сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е процесуално допустима и е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено обжалваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/.

Съдът не констатира съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административно-наказателното производство.

Разгледана по същество същата е основателна.

По отношение спазване изискванията по чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН относно означаване на датата, на която е извършено нарушението настоящият състав приема, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение не отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН относно необходимите реквизити, които следва да съдържа и конкретно на т. 3 на цитираната норма - да се впише датата на извършване на нарушението, влияещо от своя страна на преценката дали е надлежно описание на нарушението откъм основните

му съставомерни белези: дата, място, начин на осъществяване. Това се отнася и за издаденото НП като съдът установи, подобно на АУАН, липса на изисквания от разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В случая в процесните АУАН и НП, административно наказващия орган не е посочил конкретна дата, като единствено е отразил, че „Съгласно данните в информационната табела, поставена на строежа, строителството е започнало на 07.05.2021 г. – датата, на която съгласно чл. 157, ал. 1 и 2 от ЗУТ е следвало да бъде съставен Протокол, обр. 2а, какъвто не е бил съставен. Нарушението е установено на 29.06.2021 г. при извършена проверка и съставен КП № *** г.“, от които констатации не биха могли да се направят изводи за дата на извършване на нарушението. Необходимо е актосъставителят да се ангажира с конкретни твърдения относно датата, мястото, начина на извършване и авторството на описаното нарушение, като всеки един от тези реквизити на акта и наказателното постановление не следва да бъдат извлечани по логически или тълкувателен път, а следва да бъдат ясно посочени, с оглед обвинителната функция на акта. Липсата, на което и да е от тях води до извода за допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените. Предвид последното, подобна формулировка, каквато е направена в процесните АУАН и НП се приравнява на липса на дата на извършване на нарушението, което от своя страна води до нарушение на разпоредбата на чл. 42, т. 3 то ЗАНН.

Отделно от изложеното, неправилно, АНО се е позовал на данните на информационната табела, поставена на обекта, при положение че е разполагал с документите за строежа и по конкретно самото разрешение на строеж. От описанието на извършеното нарушение може да се направи извод, че преценката за необходимостта от съставяне на протокол за строителна линия и ниво следва да се направи въз основа на издаденото Разрешението за строеж № *** г. /в условия на предварително изпълнение/, съставляващо началния момент, в които най - рано законосъобразно може да започне началото на строежа, а не информационната табела на обекта. АНО не е съобразил, че табелата има информативен характер и е нормативно установено задължение на възложителя или упълномощено от него лице за съставянето ѝ и поставянето ѝ, съгласно чл. 12 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Същата не поражда права,

респективно задължения, за страните в строителния процес, както и не ангажира тяхната отговорност.

Наред с горезложеното, съдът констатира, че е налице неяснота по отношение на точното посочване на нарушената законова норма, което е реквизит на НП съгласно чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. В случая, административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение по чл. 224, ал.1, т.5 от ЗУТ, като на основание чл. 273, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 239, ал. 1, т.2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ на жалбоподателя е наложена имуществен асанкция в размер на 5000 лв за това, че е извършвал строителни и монтажни работи без да е съставен протокол за открИ.е на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, и без да е заверена заповедна книга. Според разпоредбата на чл. 224, ал.1, т.5 от ЗУТ която е цитирана както в АУАН, така и НП: Началникът на *** с мотивирана заповед спира изпълнението и забранява достъпа до строеж или до част от строеж от първа до трета категория, който се извършва без да е съставен протокол за строителна линия и ниво и/или без да е заверена заповедната книга. По своята същност, тази норма регламентира спиране на изпълнението и забрана достъпа до строеж или до част от строеж от първа до трета категория, който се извършва без да е съставен протокол за строителна линия и ниво и/или без да е заверена заповедната книга. Същевременно, нормата на чл. 237, ал.1, т.2 от ЗУТ, която също е посочена в диспозитива на АУАН като нарушена от жалбоподателя, регламентира правомощия на Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице, да налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, когато то е извършител, възложител, строител или лице, упражняващо строителен надзор на строеж по от първа до трета категория включително.

По своята същност и двете цитирани норми – на чл. 224, ал. 1, т. 5 от ЗУТ и чл. 237, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, не съставляват правило за поведение, което обективно може да се наруши, от който и да е деец, а представляват санкционна норма при нарушения от субекти с конкретно качество и дейност по ЗУТ. В този смисъл, нито една от посочените в НП законови разпоредби не регламентира дължимо от строителя поведение, за неосъществяването на което да се търси отговорност от същия. При това положение в обжалваното НП е налице неяснота за нарушителя да разбере в какво е обвинен, а това не

му позволява да организира защитата си, в какъвто смисъл е и изтъкнатото в жалбата оплакване. Ето защо в случая са налице съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на АУАН и НП, които по своята същност представляват липса на реквизити по чл. 42, т.5 от ЗАНН и съответно чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. второ от ЗАНН и по чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, а това води до извода за незаконосъобразност на обжалваното НП.

Изложеното до тук обоснована отмяна на обжалваното НП като констатираните проблеми при съставяне на акта, явяващи се липса на законови реквизити, водят до извода за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на този етап от административнонаказателното производство, респ. за незаконосъобразност на АУАН. Същото следва да бъде отменено изцяло без да се навлиза по съществото на фактите и да се обсъжда въпроса за наличието на извършени от жалбоподателя нарушения.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, на жалбоподателя „***“ АД се дължат и следва да се заплатят разноски в производството по делото. Представен е списък за разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Отговорността за разноски по АПК е регламентирана въз основа на общия принцип, че разноските се понасят и плащат от страната, чието искане е отхвърлено. В случая жалбата е уважена и обжалвания акт е отменен. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Следователно при уважаване на подадената жалба и отмяна на обжалваното НП, и при направена претенция за разноски от жалбоподателя, съответния АНО, издал отмененото НП, следва да му заплати сторените в съдебното производство разноски. И тъй като е налице искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, то *** – гр. С. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя тази сума.

Освен разноски за юрисконсултско възнаграждение, по делото са

сторени разходи и за изготвена съдебно-техническа експертиза, платени от бюджета на Районен съд-Б.. Видно от протокола от проведеното на 06.12.2022 г. г. съдебно заседание съдът е присъдил за изготвената и приета по делото съдебно-графическа експертиза да се заплати възнаграждение на вещото лице П. Д. Г. в размер на 710 лв., а на вещо лице В. Р. С. – в размер на 575,10 лв. от бюджета на РС-Б., за което са издадени 2 броя касови ордери. Поради изложеното и с оглед изхода на делто, в полза на Районен съд-Б. следва да бъдат присъдени и разноски за изготвената СТЕ в общ размер на 1285,10 лв., които да бъдат поети от Дирекция за национален и строителен надзор–гр.С..

Ето защо като намери НП за незаконосъобразно и необосновано на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № ***/*** г., издадено от арх. В.К. – началник на ***, гр. гр.С., с което на „****“ АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.Б., с. 3., ж.к. „***, представлявано от М. И. К., участник в ДЗЗД „***-****“ с БУЛСТАТ ***, на основание чл. 237, ал. 1, т. 2, във вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 224, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията.

ОСЪЖДА Дирекция за национален и строителен надзор–гр.С., с Булстат *** , гр. С., бул. *** *** да ЗАПЛАТИ на „****“ АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.Б., с. 3., ж.к. „***, представлявано от М. И. К. сумата в размер на 150 /шестстотин/ лева, представляваща сторени в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция за национален и строителен надзор–гр.С., с Булстат *** , гр. С., бул. *** *** да заплати на Районен съд-Б., сумата от 1285,10 лв. /хиляда двеста осемдесет и пет лева и десет стотинки/, представляващи разноски за изготвената по делото съдебно-техническа експертиза от вещото лице П. Д. Г. и вещо лице В. Р. С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – С. област.

Съдия при Районен съд – Б.: _____